

ՖՈՔԵԱՌԸ / Հայ ժողովրդական հեքիաթներ, Հատոր VIII / Գուգարք (Լոռի), Լոռու բարբառ (խոսվածք)

Մի մարթ ու կնիկ են ըլըմ, քյասիբ են ըլըմ, շատ էլ ըրեխեք են ունենըմ: Էդ ըրեխանցը ոնչ տերտերն ա կնքըմ, ոնչ էլ կնքավորն ա գալիս խտտըմ:

Էդ մարթը վի ա կենըմ, գնըմ ա աստծու վրա կոիվ, թե.— Խի՞ ես ինձ ըրեխեք տալի, որ ոնչ կնքավորն ա գալի, ոնչ էլ տերտերն ա կնքըմ:

Գնալիս ճամփըմը ֆոքեառը ջիւրմ ա: Ասըմ ա.— Էդ ո՞ւր ես գնըմ:

Ասըմ ա.— Գնըմ եմ աստծու վրա կոիվ, ինձ ըրեխեք ա տալի, հմա ոնչ կնքավորն ա գալի, ոնչ էլ տերտերն ա կնքըմ:

Ֆոքեառն ասըմ ա.— Գնալ մի, ես տերտերին կասեմ, կգա կկնքե, ես էլ կնքավորը կլիմ:

Էնա գալիս են կնքըմ:

Ֆոքեառն ասըմ ա.— Ես քի մի բան կասեմ, դու նհե արա, թե խոսկիս անգաճ անես, շատ կհարստանաս:

Ասըմ ա.— Ի՞նչ ա:

Ասըմ ա.— Մի փլասի միջին մոխրի փելփլն էլ կապե, մի քիչ բոնոթի էլ մի քիչ էլ մեր ֆոդ, գեղըմը որ հիվանդ կլի, գնա ասա՝ «Ես կսաղցընեմ»: Թե կտենաս, որ ես գլխի կռանն եմ, էնա գիդենաս որ ես ֆոքին առնիլ տիմ, թոհմաթ արա, ասա, «Տնաքանդներ, եղացրել էք, մի քիչ չուստ իմաց կտեիք, էլի՞»: Թե խու տենաս, որ ես ոտների կռանն եմ, ոտդ դայիմ դեմ արա, ինչքան փող ուզես— կտան: Էն փլասնու փթաթածն էլ ջուր արա, խմացրա, վի կկենա: Հմա մի պայման կդնեմ, որ օրը որե «Անըն հոր և օրթոր» («Հանուն հոր և որդվո») չասիր՝ քու ֆոքին էլ տիմ առնիլ:

Էնա տհենց ա անըմ, էդ քյասիբ մարթը հարստանըմ ա: Մի օր էլ ճամփա ա գնալիս ըլըմ, մտահան ա արած ըլըմ ֆոքեառի ասածը, ասըմ չի «Անըն հոր և օրթոր»: Ճամփի կիսըմը մութն ընգնըմ ա թե չէ, ֆոքեառն ըղաքին դուս ա գալի, ասըմ ա.— Ֆոքիդ առնիլ տիմ:

Ասըմ ա.— Թող գոնյա ճամփիցը տուն հասնիմ:

Ասըմ ա.— Չէ, պայմանը պայման ա, ըստի էվետ ֆոքիդ առնիլ տիմ:

Հլե ընդի էվետ ֆոքին առնըմ ա, ճամփըմը վե գձըմ:

Ամենքն էլ մի միանով մեռնըմ են, ո՞վ ա սաղ մնըմ ըշխարըմը: